

TÜRÜK

2020, Yıl/Year: 8, Sayı/Issue: 22, ISSN: 2147-8872

TÜRÜK Uluslararası Dil, Edebiyat ve Halkbilimi Araştırmaları Dergisi
TURUK International Language, Literature and Folklore Researches Journal

Geliş Tarihi / *Date of Received*: 15.07.2020

Kabul Tarihi / *Date of Accepted*: 19.09.2020

Sayfa / *Page*: 55-75

Research Article / Araştırma Makalesi

Yazar / *Writer*:

 Dr. Öğr. Üyesi Orhan Kaplan

Sakarya Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı
Bölümü Öğretim Üyesi
okaplan@sakarya.edu.tr

 Öğr. Gör. Mehmet Kılıç

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Öğretim Görevlisi/Kocaeli
Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Ana Bilim
Dalı Doktora Öğrencisi
mehmetkili@ibu.edu.tr

BİR ŞİİR MECMUASINDA YER ALAN DAHA ÖNCE YAYINLANMAMIŞ NESİMÎ MAHLASLI ŞİİRLER*

Öz

Kültür ve edebiyat tarihimiz açısından önemli bir yere sahip olan şiir mecmualarında daha önce yayınlanmış şiirlere rastlandığı gibi ilk defa tespit edilen yeni şiirlerle de karşılaşmak mümkündür. Şairlerin divanında yer almayan şiirlerin mecmualarda tespit edilmesi ile divanın eksik parçaları tamamlanmakta ve divan tam bir hâle gelmektedir. Şiir mecmuaları üzerinde yapılan araştırmalarla birçok şiiri gün yüzüne çıkarılan şairlerden biri de Seyyid Nesîmî'dir. Bu çalışmada Süleymaniye Kütüphanesi Galata Mevlevihânesi Koleksiyonu 170 numarada kayıtlı mecmuada yer alan Nesîmî mahlaslı şiirler ele alınmıştır. Mecmuadaki Nesîmî mahlaslı toplam 111 şiirin 99'u Seyyid Nesîmî'ye, 4'ü ise Kul Nesîmî'ye aittir. Bir şiir ise Seyyid Nesîmî'nin ve Kul Nesîmî'nin şiirlerinden alınan dizelerin birleştirilmesiyle oluşturulmuştur. Söz konusu mecmuada Nesîmî mahlaslı dört gazelin Seyyid Nesîmî'nin hem divan neşirlerinde hem de daha sonra yayınlanan çalışmalarda yer almadığı; 1 gazel ile 1 muhammesin farklı çalışmalarda

* Bu çalışma Mehmet Kılıç tarafından hazırlanan "Süleymaniye Kütüphanesi Galata Mevlevihânesi Koleksiyonu 170 Numaralı Mecmua (1-71) (İnceleme-Karşılaştırmalı Metin), başlıklı yüksek lisans tezine (Sakarya 2018) dayanılarak oluşturulmuş ve makaleleştirme aşamasında Dr. Orhan Kaplan tarafından tekrar gözden geçirilerek ulaşılan yeni bilgiler çalışmaya eklenmiştir.

başka şairler adına kaydedildiği, bir gazelin ise daha önce yayınlanmış bir gazelle ciddi farklılıklara sahip olduğu tespit edilmiştir. Bu farklılıklar karşılaştırma yapılmak suretiyle dipnotlarla gösterilmiştir. Seyyid Nesîmî ile Kul Nesîmî şiirlerinin karıştırılması hatta bugün yayınlanmış olan divanlarında bile mütekerrir şiirlerin bulunması ciddi bir sorundur. Kul Nesîmî Divanı'nda da yer almayan bu şiirlerin hangi Nesîmî'ye ait olduğu hususunda kesin bir hüküm vermemekle birlikte Nesîmî üzerine yapılacak çalışmalara katkı sunması amacıyla bu çalışmada şiirlerin çeviri yazısına yer verilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Seyyid Nesîmî, Alevi-Bektaşî şiir, mecmua, divan, gazel

POEMS WITH NESÎMÎ PSEUDONYM THAT WERE NOT PUBLISHED BEFORE AND THAT TAKE PLACE IN A POETRY COLLECTION

Abstract

It is possible to encounter new poems that were identified for the first time, as poems published previously are found in poetry magazines, which have an important place in our culture and literature history. Together with the identification of poems not found in the divan of poets, the poems are identified in magazines and the missing parts of the divan are completed and the divan becomes complete. Seyyid Nesîmî is one of the poets whose many poems were brought to light through researches on poetry magazines. In this study, Nesîmî pseudonym poems in the Suleymaniye Library Galata Mevlevi Collection number 170 were discussed. 99 of 111 poems with a pseudonym Nesim in the magazine belong to Seyyid Nesîmî and 4 of them belong to Kul Nesîmî. A poem was created by combining the strings taken from the poems of Seyyid Nesîmî and Kul Nesîmî. In the said magazine it was determined that 4 ghazels with Nesîmî pseudonym did not take part in both the divan publications and later published works of Seyyid Nesîmî, that 1 gazelle and 1 pentastich were recorded in different studies on behalf of other poets, while a gazelle had serious differences with a previously published gazelle. These differences were demonstrated in footnotes by comparison. The confusion of Seyyid Nesîmî and Kul Nesîmî poems, and even the presence of repetitive poems in their divan, which is published today, is a serious problem. Although a definitive decision is not present about the origin of these poems (to which Nesimi they belong to), which are not included in the Kul Nesîmî Divan, this study includes a translation of the poems with the aim that it may provide contribution to the studies to be made about Nesimi.

Keywords: Seyyid Nesîmî, Alevi-Bektashi poems, mecmua, divan, ghazal

GİRİŞ

Klasik Türk şiirinin başlangıç dönemlerinde yaşayan ve ulaştığı lirizm ile kendinden sonra gelen pek çok şairi etkileyen Seyyid Nesîmî hem büyük bir sufi aynı zamanda coşkun bir şairdir. Şiirlerindeki duygulu anlatım sahip olduğu değerlere ve inancına olan bağlılığını açık bir şekilde göstermektedir. Şiirlerindeki içtenlik ve samimiyet geniş halk kitleleri tarafından benimsenmesini,

sevilmelerini ve şairlerinin dilden dile dolaşmasını sağlamıştır. Şairin sadece Alevî-Bektaşî geleneği içinde değil tasavvufî duyuş ve düşünüşün canlı olduğu her muhitte hüsnükabul gördüğü söylenebilir. Divan'ının çok fazla nüshasının olması ve şiir mecmualarında şiirlerine sıklıkla yer verilmesi, şairin etkisinin ne kadar yayıldığını göstermesi bakımından dikkat çekicidir. Köksal, Nesîmî'nin bu özelliğini şu şekilde açıklamaktadır: “Türk edebiyatının mümtaz şairlerinden Seyyid İmâdüddîn Nesîmî'nin en önemli taraflarından biri de Türk dünyası edebiyatının önde gelen müşterek değerlerinden olmasıdır. Öyle ki, Üsküp'te derlenmiş bir şiir mecmuasında onun gazellerini görebilir, Anadolu'nun ücra bir köşesinde tutulmuş bir cönkte tuyuğlarını bulabilir, Bakü'de, Tebriz'de, hatta Orta Asya içlerinde divanının nüshalarına rastlayabilirsiniz. (Köksal 2009: 78).”

Hayatı hakkında çok fazla bilgiye sahip olmadığımız Seyyîd Nesîmî'nin doğum yeri konusunda çelişkiler vardır. “Nesîmî” mahlasının şairin doğduğu yöreden kaynaklı olarak verildiğini, buradan hareketle Bağdat'ın Nesîm adlı nahiyesinde ve Irak'ta doğduğu rivayet edilmektedir. Ancak Gölpınarlı, Bağdat civarında bugün Nesîm adlı bir nahije olmadığını, Mu'cemü'l-Buldân'da da bu isimde bir yerden bahsedilmediğini belirtmektedir. Bazı tezkirelerde Nesîmî'nin doğum yeri Şiraz olarak gösterilmektedir. Azerbaycan'daki bazı yazılı kaynaklar ise Nesîmî'nin Şamahı'da doğduğunu iddia etmektedir. Nereli olduğu hakkında kesin bir hüküm verilemeyen Nesîmî'nin doğum yeri gibi doğum tarihinde de bilinmezlik vardır. Kaynaklar şairin XIV. yüzyılın sonları ile XV. yüzyılın başlarında yaşadığı konusunda hemfikirdir. Seyyid olması dışında ailesi hakkında bilinenler de sınırlıdır. İyi bir tahsil gördüğü eserlerinden anlaşılmaktadır. II. Murâd Han zamanında Anadolu'ya da geldiği daha sonra Halep'e gittiği bilinmektedir. Fazlullah Hurûfî'nin görüşlerine şiirlerinde yer vermesi ve dini akaitlere muhalif görüşleri olduğu iddiasıyla Halep uleması tarafından idamına hükmedilmiştir. Hayatına dair hakkında çok fazla menkıbe bulunan şairin şöhreti geniş bir coğrafyaya yayılmıştır. Şairin Türkçe Dîvân, Farsça Dîvân ve Mukaddimetü'l-Hakâyık adlı eserleri vardır. (bkz. Ayan 2014, Bilgin 2007, Usluer 2013, Üzüm 2007, Şenödeyici 2015.)

“Nesîmî'nin Türkçe Divan'ının yurtiçi ve yurtdışında tespit edilen yüz civarında nüshası vardır. Dîvân'ın, İran ve Azerbaycan'da tespit edilen on ayrı neşri mevcuttur. Bunların dikkate değer örnekleri, Hamid Araslı (1985), Cihangir Kahramanof (1973) ve Hüseyin Feyzullâhî Vâhid'e (1392) aittir (Usluer, 2013).” 1387 (1968) yılında Tebriz'de Hüseyin Muhammedzâde Sadîk tarafından basılan “Seyyid İmâdeddîn Nesîmî-Türkçe Dîvânı” adlı eserde de şairin hayatı, edebî kişiliği ve şiirleri üzerine detaylı açıklamalar mevcuttur. Şairin Türkçe Divan'ı üzerine Hüseyin Ayan tarafından çalışma yapılmış ve eser son olarak 2014 yılında Türk Dil Kurumu tarafından basılmıştır. Nesîmî'nin bu divanlarda yer alan şiirlerinin dışında daha sonra yapılan araştırmalarla çok sayıda yayınlanmamış şiiri tespit edilmiştir. M. Fatih Köksal'ın (2000) “Seyyid Nesîmî'nin Bilinmeyen Tuyuğları”; Ömer Zülfe'nin (2005) “Seyyid Nesîmî'nin Tuyuğlarına Ek”; yine M. Fatih Köksal'ın (2009) “Seyyid Nesîmî'nin Yayınlanmamış Şiirleri”; Beyhan Kesik ile Emre Şengül'ün (2017) “Seyyid Nesîmî'nin Yayınlanmamış Gazelleri”; Alim Yıldız'ın (2017) Nesîmî'ye Ait Olduğu Düşünülen Bazı Gazeller”; Ahmet Tanyıldız'ın (2017) Nesîmî'ye Atfedilen Bazı Yeni Şiirler Üzerine Bir Değerlendirme; Mesut Karakaş'ın (2019) “Seyyid Nesîmî'nin Bilinmeyen

Gazelleri”; Mehmet Özdemir’in (2020) “Seyyid Nesîmî Dîvânı’nın Kayda Değer Bir Nüshası ve Şairin Neşredilmemiş Türkçe Şiirleri” adlı yayınlar bu çalışmalardan bazılarıdır.

Nesîmî gibi geniş bir coğrafyada herkesin ilgisini çekmiş ve beğenisini kazanmış bir şairin mecmualarda çok fazla şiiri bulunmaktadır. Mecmualar üzerinde bu tarz çalışmalar yapıldıkça Nesîmî’nin şiirleriyle karşılaşılması her zaman muhtemeldir. Üzerinde çalışma yaptığımız Süleymaniye Kütüphanesi Galata Mevlevîhânesi Koleksiyonu 170 numarada kayıtlı Mecmu’atü’l-Eş’âr¹ adlı eser de bunlardan biridir. Mecmuada Nesîmî mahlaslı bazı şiirlerin hem divan neşirlerinde hem de yukarıda ismi zikredilen çalışmalarda olmadığı görülmüş, bazılarının ise ciddi farklılara sahip olduğu tespit edilmiştir. Nesîmî üzerinde yapılan araştırmalara katkı sunması için bu çalışmada şiirlerin çeviri yazısı verilerek şiirler üzerinde genel bir değerlendirme yapılmıştır.

Süleymaniye Kütüphanesi Galata Mevlevîhânesi Koleksiyonu 170 Numarada Kayıtlı Şiir Mecmuası

İstanbul’daki Mevlevî dergâhlarının en eskisi olan Galata Mevlevîhânesi 1491 yılında İskender Paşa tarafından kurulmuştur. Tarikat ayinlerinin yanında kültür ve sanat faaliyetlerinin de yürütüldüğü bu merkezde çok sayıda şair ve musikişinas yetişmiştir. III. Selim döneminde hükümdarın Mevlevîliğe olan ilgisi sebebiyle Mevlevîhâne büyük bir itibar kazanmıştır. Zaman içinde meydana gelen yıpranma, yangın gibi sebepler nedeniyle bir dizi yenileme, onarım ve tâdilât geçirmiştir. Bunlardan biri de III. Selim tahta çıkışı esnasında Şeyh Gâlib’in tekkenin tamire muhtaç oluğunu bir kaside ile hükümdara bildirmesiyle olmuştur. Mevlevîhâne, “1946’da bütün birimleriyle bir Mevlevî kültürü müzesine dönüştürülmesine karar verilmiş ve mülkiyeti vakıflardan Millî Eğitim Bakanlığı’na intikal etmiştir. Mevlevîhâne’nin müzeye dönüştürülmesi yirmi yıllık bir gecikmeyle gerçekleşebilmiş, dört yıl süren geniş kapsamlı onarım çalışmaları sonunda Divan Edebiyatı Müzesi adıyla 27 Aralık 1975’te ziyarete açılmıştır (Tanman: 1996).” Divan şiirin en büyük şairlerinden biri kabul edilen ve bu dergâhın post-nişinliğini de yapan Şeyh Galib’in türbesi Galata Mevlevîhânesi avlusundadır.

Edebî ve kültürel sohbetlerin yapıldığı gözde bir mekân haline gelen Mevlevîhâne’nin kütüphanesinde zamanla hatırı sayılır bir el yazması koleksiyonu oluşmuştur. “Önceleri Divan Edebiyatı Müzesi Koleksiyonu adıyla ayrı olarak sergilenen bu el yazmaları, bir süre sonra Süleymaniye Kütüphanesi’ne nakledilerek araştırmacıların istifadesine sunulmuştur. Koleksiyonda manzum-mensur olmak üzere 500 civarında el yazması vardır. Ayrıca çoğu tarikat müntesibi müstensihlerce oluşturulmuş 25 adet de şiir mecmuası bulunmaktadır (Yılmaz, 2016: 9).” Koleksiyonda bulunan mecmualardan biri de 170 numarada kayıtlıdır.

İstinsah tarihi tam olarak bilinmemekle birlikte mecmuada XIX. yüzyılda yaşamış şairlerin bulunması, eserin XIX. yüzyıl veya sonrasında oluşturulduğunu göstermektedir. 217 varaktan oluşan eserin bazı varakları çift sütun hâlinde tertip edilmiş olup sütunlardaki toplam satır sayısı bir

¹ KILIÇ, Mehmet, (2018), Süleymaniye Kütüphanesi Galata Mevlevîhânesi Koleksiyonu 170 Numaralı Mecmu (1-71) (İnceleme-Karşılaştırmalı Metin), Sakarya Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü; ATAĞ, Fatih, (2019), Mecmu’atü’l-Eş’âr Süleymaniye Kütüphanesi Galata Mevlevîhânesi Koleksiyonu, 170 Numaralı Mecmu (72-142) İnceleme-Karşılaştırmalı Metin, Sakarya Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü; KAYA, Kol Merve, (2019), Mecmu’atü’l-Eş’âr Süleymaniye Kütüphanesi Galata Mevlevîhânesi Koleksiyonu 170 Numaralı Mecmu (143-217) İnceleme-Karşılaştırmalı Metin, Sakarya Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.

sayfada 76'ya kadar çıkmaktadır. Mecmua uzunlamasına açılması yönüyle bir cönk gibi tanzim edilmiştir. Sayfa numaraları sayfanın baş kısmında ortalanarak yazılmıştır. Her iki sayfaya bir numara verilmiştir. Rika hattıyla yazılan eserin okunabilirliği müstensihin imlâ hataları, eksik kelime yazımı, bazı sayfaların silik olması sebebiyle oldukça güçtür. Kaside, kıta, rubai vb. çok farklı nazım şekilleriyle yazılmış şiirler bulunmakla birlikte ağırlıklı olarak gazellerden oluşmaktadır. Aruz ölçüsü ile yazılmış şiirlerin dışında koşma nazım şekliyle ve hece ölçüsü ile yazılmış şiirler de bulunmaktadır. Mecmuanın imlasında dikkat çeken bir husus bazı medlerin ve tamlamaların gösterilmesi için “ى (ye)” harfinin kullanılmasıdır. Söz gelimi “şâh-ı velâyet” terkibi “شاهی ولایت” şeklinde, yazılmıştır.

Mürettibi belli olmayan mecmuanın kişisel beğeniler doğrultusunda tertip edilen bir antoloji özelliğinde olduğu söylenebilir. Mecmuanın belli bir düzeni olmayıp gelişigüzel bir şekilde tertip edildiği gözlenmektedir. Mecmualarda görülen kimi yanlışlıklar bu mecmuada da fazlasıyla mevcuttur. Şiirlerin farklı başlıklarla kaydedilmesi, şiirin farklı bir şaire ait gösterilmesi, imlâ hataları, dizede eksik kelimenin bulunması ve buna bağlı olarak vezin aksamaları, yanlışlıkla kelimelerin yerinin değiştirilmesi, dize, beyit veya bentlerin yerinin karıştırılması, nazım şekillerinin adlandırılmasındaki yanlışlıklar bunlardan bazılarıdır.

Mecmuadaki şiirler ağırlıklı olarak Alevî-Bektâşî geleneğine mensup şairlerden seçilmiştir. Şiirlerin konusu da daha çok Hurûfilik, Alevî-Bektâşî inancı, Hz. Ali, Hz. Hasan, Hz. Hüseyin, On İki İmam ve Ehl-i Beyt'e duyulan derin sevgiden oluşmaktadır. Toplam 537 şiir bulunan mecmuada en fazla Seyyid Nesîmî, Yahya Nazîm, Hakkî ile Yazıcıoğlu Mehmed'in şiirlerine yer verilmiştir. Bu şairler içinde Seyyid Nesîmî'nin 99 gazeli, Kul Nesîmî'nin ise 2 gazel, 1 murabba ve 1 nefes'i vardır. Bir şiir ise Seyyid Nesîmî'nin ve Kul Nesîmî'nin şiirlerinden alınan dizelerin birleştirilmesiyle oluşturulmuştur. Bunların haricinde hangi Nesîmî'ye ait olduğu konusunda kesin hüküm vermekten çekindiğimiz ve bu çalışmanın konusunu teşkil eden Nesîmî mahlaslı 6 gazel ve 1 muhammes bulunmaktadır.

Süleymaniye Kütüphanesi Galata Mevlevîhânesi Koleksiyonu 170 Numarada Kayıtlı Şiir Mecmuasında Yer Alan Daha Önce Yayınlanmamış Nesîmî Mahlaslı Şiirler

Galata Mevlevîhânesi Koleksiyonu'nda 170 numarada kayıtlı mecmuada bulunan Nesîmî mahlaslı 7 şiirin yaptığımız taramalar sonucunda bir kısmının yayınlanmadığı bir kısmının da çeşitli farklılıklarla başka şair adlarıyla kayıtlı olduğu tespit edilmiştir. Bu şiirlerden 2, 3, 5 ve 7 numaralı şiirler tüm taramalarımıza rağmen kaynaklarda bulunamamıştır. 1. sıradaki “-a” kafiyeli şiir Kalyon'un (2015) yapmış olduğu çalışmadaki 13. şiirle örtüşmekle birlikte aralarında ciddi farklar bulunması sebebiyle çalışmaya dâhil edilmiştir. Yine aynı şekilde “-ın görür” redifli 4. şiir Kavaklıyazı'nın (2015) çalıştığı mecmuada Diyarbakırlı Halîlî adlı bir şair adıyla kayıtlıdır. Halîlî'nin şiiri ile bu çalışmadaki 4. şiir arasında kelime bazında, beyit sırasında ve sayısında farklılıklar vardır. XV. yüzyılda yaşayan Halîlî'nin Seyyid Nesîmî'den sonra yaşadığı düşünülürse Halîlî'nin yazdığı bu şiirin Nesîmî'ye nazire olduğunu söylemek mümkündür. Bu şiirin Nesîmî'ye ait olduğunu gösteren bir diğer çalışma da yakın bir zamanda Mehmet Özdemir (2020) tarafından tanıtılan Seyyid Nesîmî'ye ait bir divan nüshasıdır. İlgili şiir, tanıtılan nüshada 39a-39b'de yer almakta ve bizim mecmuamızdaki şiirden bir beyit fazladır. Mecmuamızdaki şiirle hem

6. Ol Ḥasan el-^ç Askerîdür kıble-i dînde imâm
Mehdî-i şâhib-zamânsın yâ Muḥammed Muştafâ¹¹
7. Çün Nesîmîdür ḥaḳîkat bende-i faẓl-ı Ḥudâ¹²
Dest-gîrüm¹³ Şâh-ı Merdân rehberidür evliyâ¹⁴

Şiir 2¹⁵

[Ġazel]

.--- / .--- / .--

1. Cemâlün pertevi şun^ç -ı Ḥudâdur
Yoluḡda ^ç aşıkun cānı fedâdur
2. Leb-i la^ç lün muşaffâ şerbetündür
Bu mecrûḡ gönlüme her dem devâdur
3. Yağıldum ^ç aşkuḡa mânend-i Mecnûn
Ḥayâlün çeşmüme Leylî-nümâdur
4. Nice Ferhâd gibi gönlüm alayın
Ki Şîrîn tek cemâlün dil-rübâdur
5. Nesîmî terk kıldı cān yolunda
Dem-â-dem ^ç aşk ile ism-i şafâdur

Şiir 3¹⁶

[Ġazel]

--. / .--. / .--. / .--

1. Zâtı ilen ol nûr-ı dıraḡşân da ^ç Alîdür
Ḥaḳḳına kılan şükr-i firāvân da ^ç Alîdür
2. Levlâk didi mâ ḫalaḡa Ḳur'ân içinde
Levlâk diyen Ḥâlîḡ-ı Sübhân da ^ç Alîdür

¹⁰ Şâh-ı sulţân dü cihânda hem velâyet ma^ç deni/Ol Takî vü bâ Naḳîdür kıblegâh-ı evliyâ: Şâh u ^ç alâ Müsî'l-Rızadur kıble gâh-ı ^ç aşıkân/ Hem Takî vü bâ Naḳîdür sırr-ı şâh-ı evliyâ a.g.m.

¹¹ Ol Ḥasan el ^ç Askerîdür kıble-i dînde imâm/Mehdî-i şâhib-zamânsın yâ Muḥammed Muştafâ: Şâh Ḥasan'ül ^ç Askerîdür kıble-i imānu dîn/ Mehdî-i şâhib zamândur naḳd-ı sırr-ı şâh-ı evliyâ a.g.m.

¹² Ḥudâ: İlâh a.g.m.

¹³ Dest-gîrüm: Dest-gîrûn

¹⁴ rehberidür evliyâ: olmadı dün pîşvâ a.g.m.

¹⁵ a.g.m. sayfa: 25

¹⁶ a.g.m. sayfa: 27

3. Hem Ādem ü Şit-i nebî vü İdrîs ü Havvâ
Hem Nûh nebî keşti-i tûfân da ' Alîdür
4. Hem özi idi İbrâhîmi âteşe şaldı
İsmâ' ile hem çoç-ile qurbân da ' Alîdür
5. Hem hasret-ile eyledi zâr Ya' kubı giryân
Hem çâha şalan Yûsuf-ı Ken' ân da ' Alîdür
6. Şâhâ kim idi çâr güşeye şa' şa' a şaldı
Fir' avna giden Mûsî-i ' İmrân da ' Alîdür
7. Dîv perî bile ins ü melek emrine fermân
Hâtem özidür hük-m-i Süleymân da ' Alîdür
8. Şakķü 'l-kamer itdi Nebî ol mu' cizi gör kim
Hem şems ü kamer hürşid-i tâbân da ' Alîdür
9. Hem özi idi arslan olup hâtemi aldı
Hem kırklar-ile vâkıf-ı mestân da ' Alîdür
10. Tevrât-ile İncîl ü Zebûr Hâzret-i Furķân
Cem' eyleyüben câmi' -i Kur'ân da ' Alîdür
11. Açdı Nebînüñ dînini ol Şâh-ı velâyet
Hem dîn-i Muhammed yine imân da ' Alîdür
12. Hâk ol Nesîmî Şâh-ı velî medhine düşdi
Hem ma' den-i luţf u kerem ü kân da ' Alîdür

Şiir 4^{17/18}

[Ġazel]

-. - / -. - / -. - / -. -

1. Yârını bunda görenler yârını yarın görür¹⁹
Yârı bunda²⁰ görmeyen yarın kaçan²¹ yârın görür²²

¹⁷ a.g.m. sayfa: 30

¹⁸ Karşılaştırılmada kullanılan kaynak için bkz. 1. Ahmet KAVAKLIYAZI (2015), 15. Yüzyıl Şairlerinden Diyarbakırlı Halîlî'nin Şiirleri, Selçuk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi Yıl 2015, S. 34 s. 33 (Er. Tar. 22.03.2018) 2. Mehmet ÖZDEMİR (2020), Seyyid Nesîmî Dîvânî'nin Kayda Değer Bir Nüshası ve Şairin Neşredilmemiş Türkçe Şiirleri, Divan Edebiyatı Araştırmaları Dergisi 24, s. 439-504.

¹⁹ Yârını bunda görenler yârını yarın görür: Yârini bugün görendür kim yarın yârın görür ÖZDEMİR (2020)

²⁰ Bunda: munda ÖZDEMİR (2020)

²¹ kaçan: haçan ÖZDEMİR (2020)

2. Kim ki bildi nefsi²³ oldu ħalāyıkdan berī
Vaĥdet-i tarīk-i Ĥaĥkuĥ zāt-ı²⁴ envārın görür²⁵
3. Yarın anda ni‘ met-i dīdārdan bulmaz vişāl
Kim ki kerkes gibi bunda²⁶ dünya murdārın görür²⁷
- *²⁸
4. Ka‘ be-i ma‘ nāyı ‘ ārif dem-be-dem eyler tavāf
Ĥācī-i şüret hemān o Ka‘ be dīvārın görür^{29/30}
5. Aşılıp dār-ı fenā dünyāda Mañşür dār ider
Nice şādān olmasun ol dost dīdārın görür^{31/32}
6. Ey Nesīmī ol hemān himmet faĥīr ol kim faĥīr
Cenneti ‘ arzūlamaz ol yār rūĥsārın görür^{33/34}

Şiir 5³⁵

[Ġazel]

-.- / -.- / -.- / -.-

1. İçmişem ‘ aşkuĥ şarābın nergis-i mestāneden

²² Yārını bunda görenler yārını yarın görür/Yārı bunda görmeyen yarın kaçan yārın görür: Yārını yarın görendür kim bugün yarın görür/Görmeyen yārın bugün yarın kaçan yārın görür KAVAKLIYAZI (2015)

²³ bildi nefsi: keşretten geçüp ÖZDEMİR (2020)

²⁴ Vaĥdet-i tarīk-i Ĥaĥkuĥ zāt-ı: Vaĥdetin buldı tarīkın Ĥaĥkuĥ ÖZDEMİR (2020)

²⁵ Kim ki bildi nefsi oldu ħalāyıkdan berī/Vaĥdet-i tarīk-i Ĥaĥkuĥ zāt-ı envārın görür: Kim ki keşretten geçüp oldu ‘ alāyıkdan berī/Vaĥdetün buldı tarīkın Ĥaĥkuĥ envārın görür KAVAKLIYAZI (2015)

²⁶ bunda: munda ÖZDEMİR (2020)

²⁷ Yarın anda ni‘ met-i dīdārdan bulmaz vişāl/Kim ki kerkes gibi bunda dünya murdārın görür: Yarın anda ni‘ met-i dīdārdan maĥrūm olur/Bunda kerkes gibi her kim dünya murdārın görür KAVAKLIYAZI (2015) (KAVAKLIYAZI (2015)de 5. beyittir.)

²⁸ Mecmuada olmayıp ÖZDEMİR (2020)’de 3. beyit olarak yer alan beyit şu şekildedir: Kim ki bilmez nefsi Rabbi bilmez şek degül / Nefsi bilendür ol kim kendü miĥdārın görür

²⁹ Ka‘ be-i ma‘ nāyı ‘ ārif dem-be-dem eyler tavāf/Ĥācī-yı şüret hemān o Ka‘ be dīvārın görür: Ka‘ be-i ma‘ nāyı ‘ ārif dem-be-dem eyler tavāf/Ĥācī-i şüret hemānā Mekke dīvārın görür KAVAKLIYAZI (2015)

³⁰ ÖZDEMİR (2020)’de 5. beyittir.

³¹ Aşılıp dār-ı fenā dünyāda Mañşür dār ider/Nice şādān olmasun ol dost dīdārın görür: Aşılan dār-ı belāya dünyede Mañşürvār/Nice dil-şād olmasun kim rüy-ı dildārın görür KAVAKLIYAZI (2015) (KAVAKLIYAZI (2015)de 6. beyittir.)

³² Aşılıp dār-ı fenā dünyāda Mañşür dār ider/Nice şādān olmasun ol dost dīdārın görür: Aşılan dār-ı fenāda dünyede Mañşürvār/Niše şādān olmasun çün rüy-ı dildārın [görür] ÖZDEMİR (2020) ÖZDEMİR (2020)’de 6. beyittir.

³³ Ey Nesīmī ol hemān himmet faĥīr ol kim faĥīr/Cenneti ‘ arzūlamaz ol yār rūĥsārın görür: İy Ĥalīlī şol hümā-himmet faĥīr ol kim müdām/Ārzū-yı cennet itmez dōst dīdārın görür KAVAKLIYAZI (2015) (KAVAKLIYAZI (2015)de 7. beyittir.)

³⁴ Ey Nesīmī ol hemān himmet faĥīr ol kim faĥīr/Cenneti ‘ arzūlamaz ol yār rūĥsārın görür: İy Nesīmī ol hümā-himmet faĥīr ol kim yaĥīn/Cennetin arzūlamaz ol dost dīdārın [görür] ÖZDEMİR (2020) ÖZDEMİR (2020)’de 7. beyittir.

³⁵ a.g.m. sayfa: 70-71

Gör nice mest olmuşum ben yek kadeh peymāneden

2. Özümü odlara yaqdum şu' le-i dīdār için
Ey gönül öğrenegör ' aşıklığı pervāneden
3. Özini şarf itmeyenler bulmadılar gevheri
Dünyesini terk idenler çıktılar vīrāneden
4. Gerçi mescidden gelür zıkr ü şadā-yı lā ilāh
Ġāfil olma yek nefes yā hū gelür mey-hāneden
5. Ey Nesīmī on sekiz biñ ' ālemünj ma' būdı Hāq
Kim bu sırra āşinā olmaz koğ anı hāneden

Şiir 6^{36/37}

[Muhammes]

.--- / .--- / .--- / .---

1. Muhaqqir görme³⁸ zāhid rütbe-i erbāb-ı hālātı
Dime zāyi' geçer³⁹ faqr ehlinünj sa' y ile tā' atı
Hiçāb-ı ġafleti terk⁴⁰ eyleyüp seyr it maqāmātı
Fenā dārında⁴¹ gel gör şevket-i ehl-i harābātı
Ki Dārā görmedi ' ömrinde hergiz böyle dārātı
2. Bu şahrā-yı cünündür bunda ' aql atmaz şehā⁴² adım
Bu fenn-i ' aşkdur bu fenni bilmez degme bir ālim
Uzatma pendī⁴³ ey vā' iz⁴⁴ kelāmuñ olmasun muğlim⁴⁵
Harābāt ehline pīr-i fenā bir ders⁴⁶ oğutmuş kim
Lisān-ı hāl-ile ta' bīr olur ancak ' ibārātı⁴⁷
3. Şeb-i hicrānı elden şorma el söyler uzun kışşa
Ġam-ı cānānı⁴⁸ fikr itme ki zīrā arturur ġuşşa

³⁶ a.g.m. sayfa: 93

³⁷ Karşılaştırılmada kullanılan kaynak için bkz: Ahmet Serdar ERKAN (2016), Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Kütüphanesi Hakses Koleksiyonundaki 08802/Hs0753 Numaralı Demirbaş ve T811.21 Yer Numarasına Kayıtlı Mecmu'atü'l-Eş'âr (1b -249a) (İnceleme- Metin), Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü. s. 175.

³⁸ görme: bilme a.g.m.

³⁹ geçer: olur a.g.m.

⁴⁰ terk: ref' a.g.m.

⁴¹ dārında: dārına a.g.m.

⁴² bunda ' aql atmaz şehā: bu ' ākıl adamaz a.g.m.

⁴³ pendī: bahşi a.g.m.

⁴⁴ vā' iz: zāhid a.g.m.

⁴⁵ muğlim: mu' lim a.g.m.

⁴⁶ ders: ' ilm a.g.m.

⁴⁷ Bu bent a.g.m.'de üç benttir.

İşitme nuş u pend-i zāhidi ⁴⁹söyletme el-kışşa
 Hārābāt erlerini söyledüp ⁵⁰ al kışşadan hisse
 Ki her biri fenā dārından ⁵¹ iderler hikāyātī ⁵²

4. Bugün geçmiş şūrāhī bezm-i şadra bāde mest ⁵³ olmuş
 Sebū-yı ‘ itibārī bāde-nūşānuş ⁵⁴ şikest olmuş
 Unutmuş ⁵⁵ çün ğam-ı ferdāyī cümle ⁵⁶ mey-perest olmuş
 Hārābāt ehlini gördüm fenā cāmıyla mest olmuş
 İçüp ben de melāmet cāmını ⁵⁷ oldum hārābātī
5. Sözüm āvāzesi erbāb-ı ‘ aşkuş ⁵⁸ gūşına dolsun
 Kelām-ı noqtāsın ⁵⁹ fehm eyleyen ‘ aşık şafā bulsun
 Hasedden müdde ‘ iler dā ’imā açılmıya ⁶⁰ şolsun
 Hārābāt ehline fenn-i fenāda ⁶¹ bir sebağ olsun
 Nesīmī ehl-i diller taşā yazsınlar ⁶² bu ebyātī

Şiir 7⁶³

[Ġazel]

-.-- / -.-- / -.-- / -.--

1. Biz bu dünyā manşıbından ‘ uzlet itmişlerdenüz
 Şanma kim bu fānīye biz rağbet itmişlerdenüz
2. Māl ü mülke bakmazuz hiç şūretā fahr itmezüz
 Kendüzin hōr u haķır bī-‘ izzet itmişlerdenüz
3. Baħş idüp dünyāyı alduķ biz Haķuñ dīdārını
 Rūħumuz dārū ’l-beķāya rıhlet itmişlerdenüz
4. Gerçi bu haķuñ yanında ķadrümüz yok zerrece

⁴⁸ Ġam-ı cānānı: Vişāl-i yāri a.g.m.

⁴⁹ nuş u pend-i zāhidi: pendini va ‘ zuş anı

⁵⁰ erlerini söyledüp: erlerin söyletdürüp a.g.m.

⁵¹ dārından: pīrinden a.g.m.

⁵² Bu bent a.g.m. ’de ikinci benttir.

⁵³ geçmiş şūrāhī bezm-i şadra bāde mest: gördüm şūrāhī şadra geçmiş bāde-pest a.g.m.

⁵⁴ sebū-yı ‘ itibārī bāde-nūşānuş: sebū bī-i ’ tibār u bādenūñ şānı a.g.m.

⁵⁵ Unutmuş: Unutmak a.g.m.

⁵⁶ cümle: herkes a.g.m.

⁵⁷ cāmını: cūr ‘ asın a.g.m.

⁵⁸ ‘ aşkuş: nazmuş a.g.m.

⁵⁹ kelām-ı noqtāsın fehm eyleyen ‘ aşık: kelāmum nüktesin gūş eyleyen diller a.g.m.

⁶⁰ müdde ‘ iler dā ’imā açılmıya: ey şafāi müdde ‘ i açılmasun a.g.m.

⁶¹ fenāda: fenādan a.g.m.

⁶² Nesīmī ehl-i diller taşā yazsınlar: ‘ Abīdīnūñ mezārī taşāna yazuñ a.g.m.

⁶³ a.g.m. sayfa: 108

Ma' nî bâzârında ammâ kıymet itmişlerdenüz

5. Biz Hüseynî-meşrebüz hem bende-i şâh-ı gulâm
Âl-i evlâda ezelden bi' at itmişlerdenüz
6. Biz Kureyş ehli degülüz Hâşimî neslindenüz
Şad hezârân hâricîye la' net itmişlerdenüz
7. Ey Nesîmî müdde' iler cevri iderse gam degül
Dost ucından zehr-i mârı şerbet itmişlerdenüz

SONUÇ

Galata Mevlevîhânesi Koleksiyonu'nda 170 numara ile kayıtlı bulunan mecmuada tespit edilen Nesîmî mahlaslı şiiirlerin konusu ağırlıklı olarak Alevî-Bektâşî inancı/geleneğine bağlılık, Ehli-Beyt ve On İki İmam sevgisidir. Vahdet-i vücüt, Hallac-ı Mansûr, velâyet, ilahi aşk, uzlet, fenâ gibi tasavvufî duyuş düşünüş de şiiirlerin ana eksenini oluşturmaktadır. İşlenen konular itibariyle hem Seyyid Nesîmî hem de Kul Nesîmî'de görebileceğimiz bu şiiirlerin kime ait olduğu hususunda kesin bir hüküm verilmesi oldukça zordur. Her iki şairin şiiirlerinin karıştırılması hatta bugün yayınlanmış olan divanlarında bile mütekerrir şiiirlerin bulunması sorunun büyüklüğünü göstermektedir. Mecmuanın tamamında yer alan Nesîmî mahlaslı toplam 111 şiiirin 99'sının Seyyid Nesîmî'ye ait olması ve sadece 4 şiiirin Kul Nesîmî'ye ait olması mürettibin şiiirleri ağırlıklı olarak Seyyid Nesîmî Divanı'ndan seçtiğini göstermektedir. Ancak buradan hareketle şiiirlerin Seyyid Nesîmî'ye ait olduğunu söylemek de mümkün değildir.

Seyyid Nesîmî geniş bir coğrafyada herkesin ilgisini çekmiş ve beğenisini kazanmış bir şairdir. Alevî-Bektâşî geleneğinde yedi ulu ozandan biri olarak değerlendirilmektedir. Halk tarafından sevilen şairin şiiirleri halk arasında dilden dile yayılmış ve muhtelif zamanlarda kayda alınmıştır. Bundan dolayı mecmualar üzerinde çalışmalar yapıldıkça Seyyid Nesîmî'ye ait yeni şiiirlerin bulunması her zaman mümkündür. Mecmua çalışmaları nihayete erdiğinde bütün bu tespit edilen şiiirlerin detaylı üslup incelemeleri ve değerlendirmeleriyle beraber şairin Divan'ı da tam bir hâle gelebilecektir. Bu çalışmada yayınlanan bu şiiirlerin de Nesîmî üzerinde yapılacak araştırmalara bir nebze olsa da katkı sunmasını arzu etmekteyiz.

Kaynaklar

- Ayan, Hüseyin. (2014). *Nesîmî Hayatı-Edebî Kişiliği-Eserleri ve Türkçe Divanı'nın Tenkidli Metni*. Ankara: TDK Yayınları.
- Atak, Fatih. (2019). "Süleymaniye Kütüphanesi Galata Mevlevîhânesi Koleksiyonu 170 Numaralı Mecmua (72-142) (İnceleme-Karşılaştırmalı Metin)". Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sakarya.
- Bilgin, A. Azmi. (2007). "Nesîmî". TDV İslâm Ansiklopedisi, c. 33, İstanbul: Türkiye Diyanet Vakfı Yay., s.5-6.

- Erkan, Ahmet Serdar. (2016). “Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Kütüphanesi Haksess Koleksiyonundaki 08802/Hs0753 Numaralı Demirbaş ve T811.21 Yer Numarasına Kayıtlı Mecmu’âtü’l-Eş’âr (1b -249a) (İnceleme-Metin)”. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Gürbüz, Mehmet. (2013a). “Şiir Mecmualarının Kaynakları Üzerine”. *Turkish Studies*, Volume 8/1 Winter, 315-322.
- Gürbüz, Mehmet. (2013b). “Osmanlı Şiir Hazinesi: Mecmualar ve Cönkler Çalıştayı”. *Turkish Studies*, Volume 8/1 Winter, 2947-2949.
- Karaokay, İlyas. (2017). “Klâsik Türk Şiirinde Bir Efsânevî Kahraman Olarak Seyyid Nesîmî”. *Divan Edebiyatı Araştırmaları Dergisi* 19, 193-216.
- Kavaklıyazı, Ahmet. (2015). “15. Yüzyıl Şairlerinden Diyarbakırlı Halîlî’nin Şiirleri”. *Selçuk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi* 34, 1-88.
- Kesik, Beyhan. (2017). “Seyyid Nesîmî’nin Yayımlanmamış Gazelleri”. *Türk Dünyasının Ulu Çınarı Metrol Tulum Kitabı*, Sivrihisar Belediyesi Kültür Yayınları, Eskişehir. s. 457-462.
- Kılıç, Mehmet. (2018). “Süleymaniye Kütüphanesi Galata Mevlevîhânesi Koleksiyonu 170 Numaralı Mecmua (1-71) (İnceleme-Karşılaştırmalı Metin)”. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sakarya.
- Kol, Merve Kaya. (2019). “Süleymaniye Kütüphanesi Galata Mevlevîhânesi Koleksiyonu 170 Numaralı Mecmua (143-217) (İnceleme- Karşılaştırmalı Metin)”. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sakarya.
- Köksal, M. Fatih. (2000). “Seyyid Nesîmî’nin Bilinmeyen Tuyuğları”. *Journal Of Turkish Studies, Ağâh Sırrı Levend Hatıra Sayısı* 24, Harvard University Press, 182-208.
- Köksal, M. Fatih. (2009). “Seyyid Nesîmî’nin Yayımlanmamış Şiirleri”. *Türk Kültürü ve Hacı Bektaş Velî Araştırma Dergisi* 50, 77-135.
- Özdemir, Mehmet. (2020). Seyyid Nesîmî Dîvânı’nın Kayda Değer Bir Nüshası ve Şairin Neşredilmemiş Türkçe Şiirleri, *Divan Edebiyatı Araştırmaları Dergisi* 24, s. 439-504.
- Öztelli, Cahit. (1969). *On Yedinci Yüzyıl Tekke Şairi Kul Nesîmî*, Ankara: Türk Etnografya, Folklor ve Turizm Derneği Yayını 3.
- Şenödeyici, Özer. (2015). *Nesîmî ve Hurufilik Kitabı (Makaleler, Şiir Şerhleri, Orijinal Metin Örnekleri)*, İstanbul: Kesit Yayınları.
- Tanman, M. Baha. (1996). “Galata Mevlevîhânesi”. TDV İslâm Ansiklopedisi, c.13, İstanbul: Türkiye Diyanet Vakfı Yay., s. 317-321.
- Tanyıldız, Ahmet. (2019). *Nesîmî’ye Atfedilen Bazı Yeni Şiirler Üzerine Bir Değerlendirme*. Nesîmî Kitabı. Ed. Alim Yıldız, Yusuf Yıldırım. Sivas: Cumhuriyet Üniversitesi Yayınları.
- Usluer, Fatih. (2013). “Nesîmî, Şeyh İmâdüddîn Seyyid Nesîmî”. Erişim tarihi: 16.06.2020. <http://teis.yesevi.edu.tr/madde-detay/nesimi-seyh-imaduddin-seyyid-nesimi>

- Uzun, Mustafa. (2003). “Mecmua”, TDV İslâm Ansiklopedisi, c. 28, İstanbul: Türkiye Diyanet Vakfı Yay., s.265-268.
- Üzüm, İlyas. (2007). “Nesîmî”, TDV İslâm Ansiklopedisi, c. 33, İstanbul: Türkiye Diyanet Vakfı Yay., s.5-6.
- Yıldız, Alim. (2019). *Nesîmî’ye Ait Olduğu Düşünülen Bazı Gazeller*. Nesîmî Kitabı. Ed. Alim Yıldız, Yusuf Yıldırım. Sivas: Cumhuriyet Üniversitesi Yayınları.
- Yılmaz, Ozan. (2016). *Galata Mevlevîhânesi Koleksiyonundaki Mecmuaların Sistemik Tasnifine Dair, Dem İle Semâ Arasında Galata Mevlevîhânesi Koleksiyonu’ndaki Şiir Mecmualarının Sistemik Tasnifi*, Ed. Bayram Ali Kaya. Sakarya: Sakarya Yayıncılık.
- Zülfe, Ömer. (2005). “Seyyid Nesîmî’nin Tuyuğlarına Ek”, *Modern Türklük Araştırmaları Dergisi*. 2(4), 121-135.

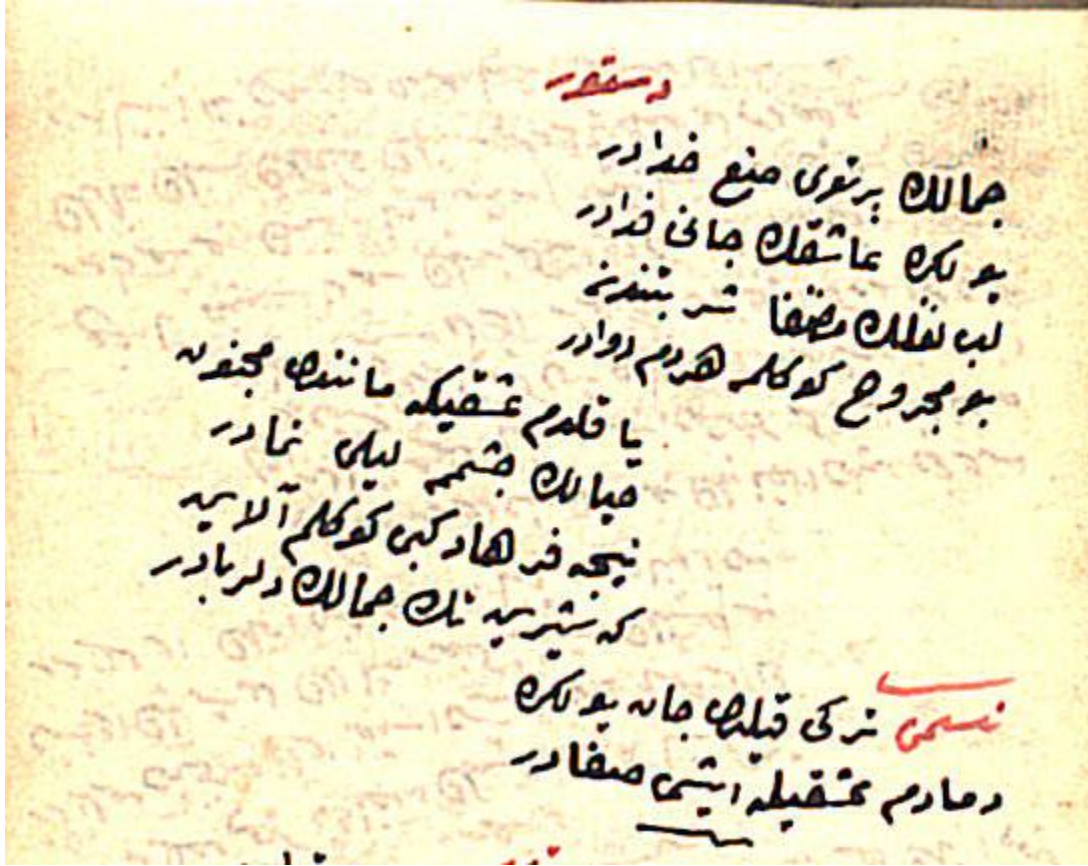
Tıpkıbasım

1. Şiir⁶⁴

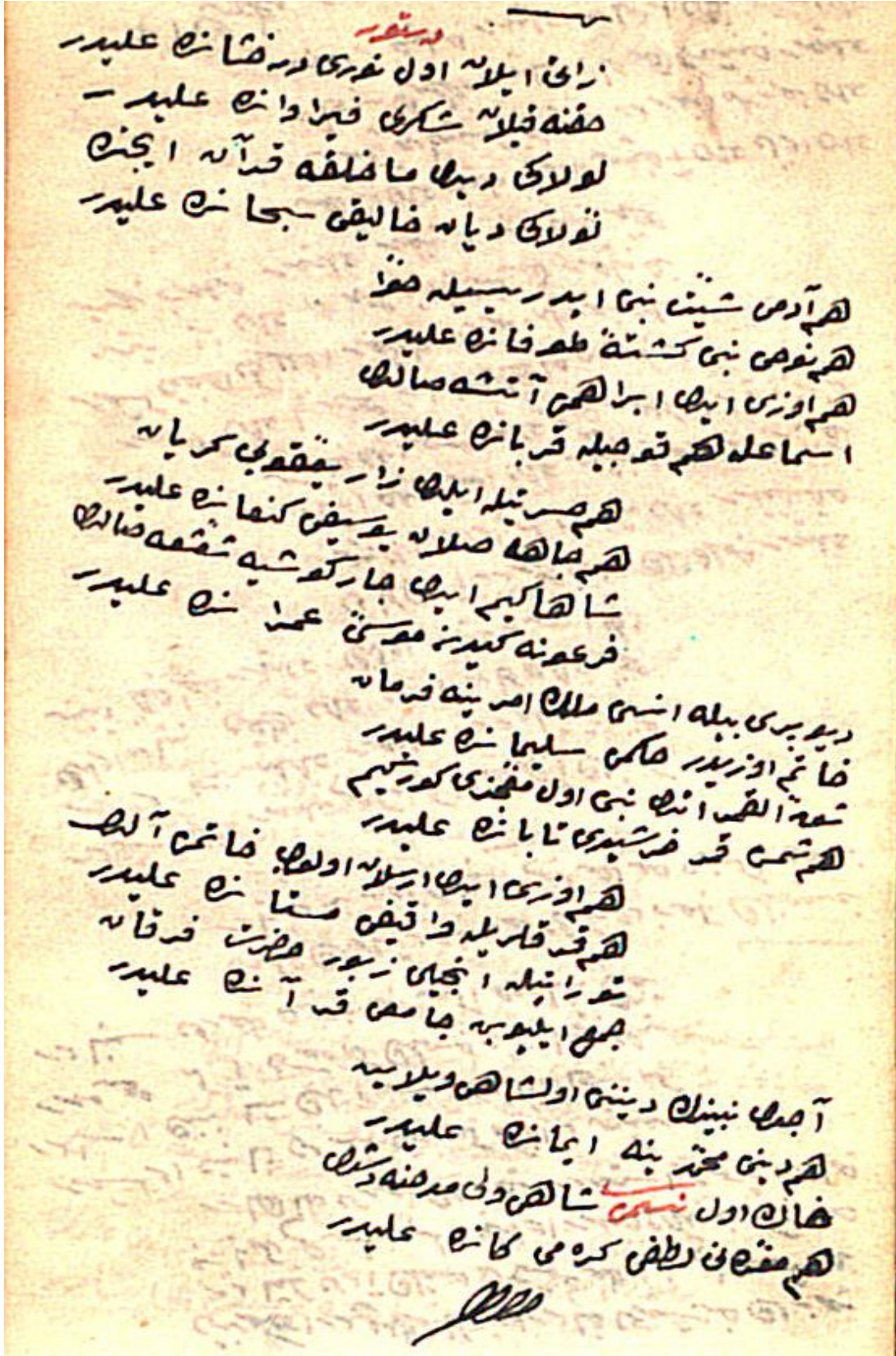

⁶⁴ Süleymaniye Kütüphanesi, Galata Mevlevihânesi Koleksiyonu Numara: 170, sayfa: 1

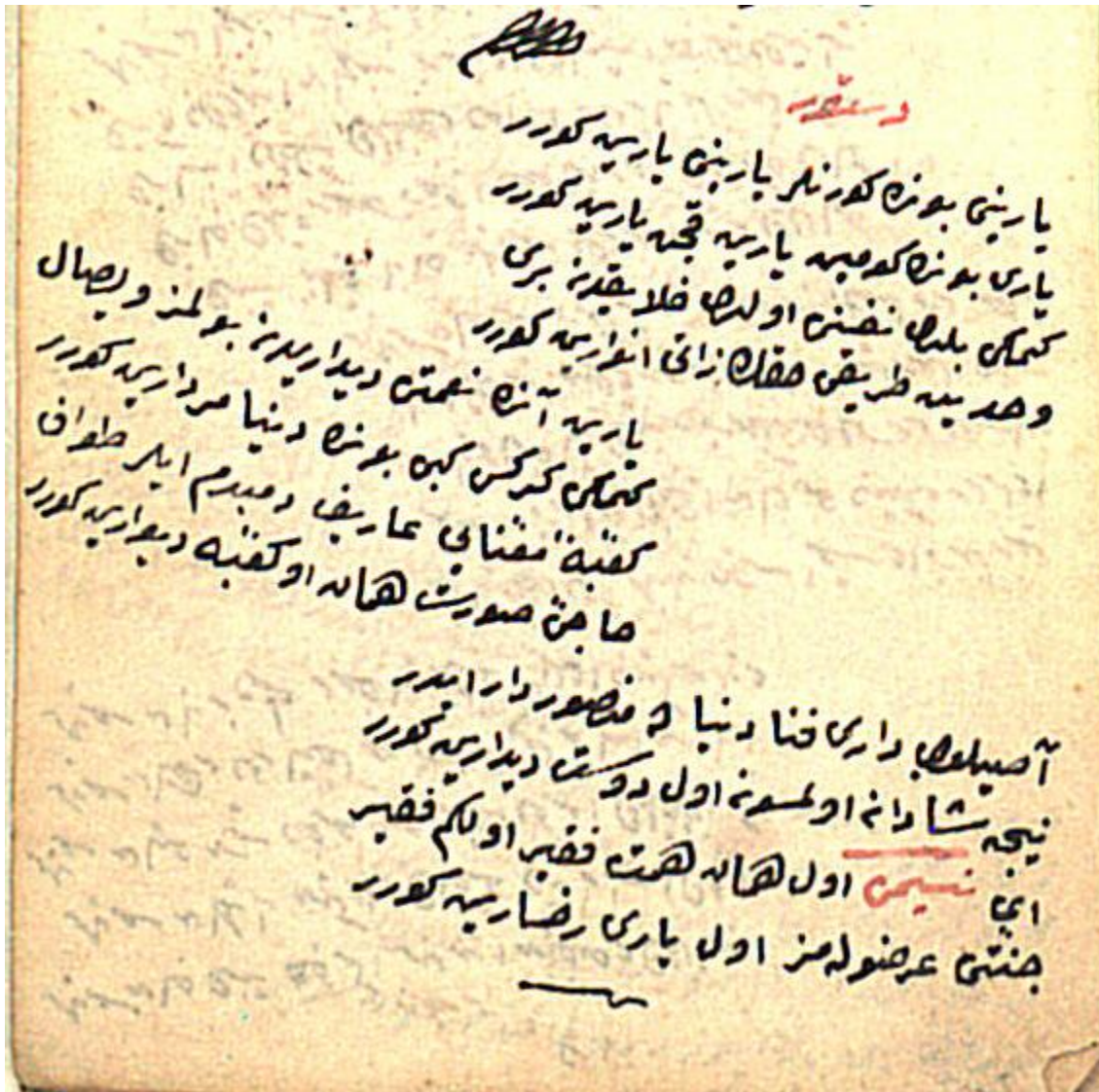
2. Şiir⁶⁵

⁶⁵ a.g.m. sayfa: 25

3. Şiir⁶⁶⁶⁶ a.g.m. sayfa: 27

4. Şiir⁶⁷

⁶⁷ a.g.m. sayfa: 30

5. Şiir⁶⁸

که صحرای سزیه عیان
ایچتم عقلم سزیه نیکه متانده
که نیکه صمه اولتم به یان قدح بیجانده
اوزیم اولدوره باقدم شعله دیدار چمن
ای که کل اوکرانه کهر عاتقین برده
اوزیم صرق آتبانار بولمده بار که لقمه
دنیا سنی ترک آبدنار بقده بار و برنده دن

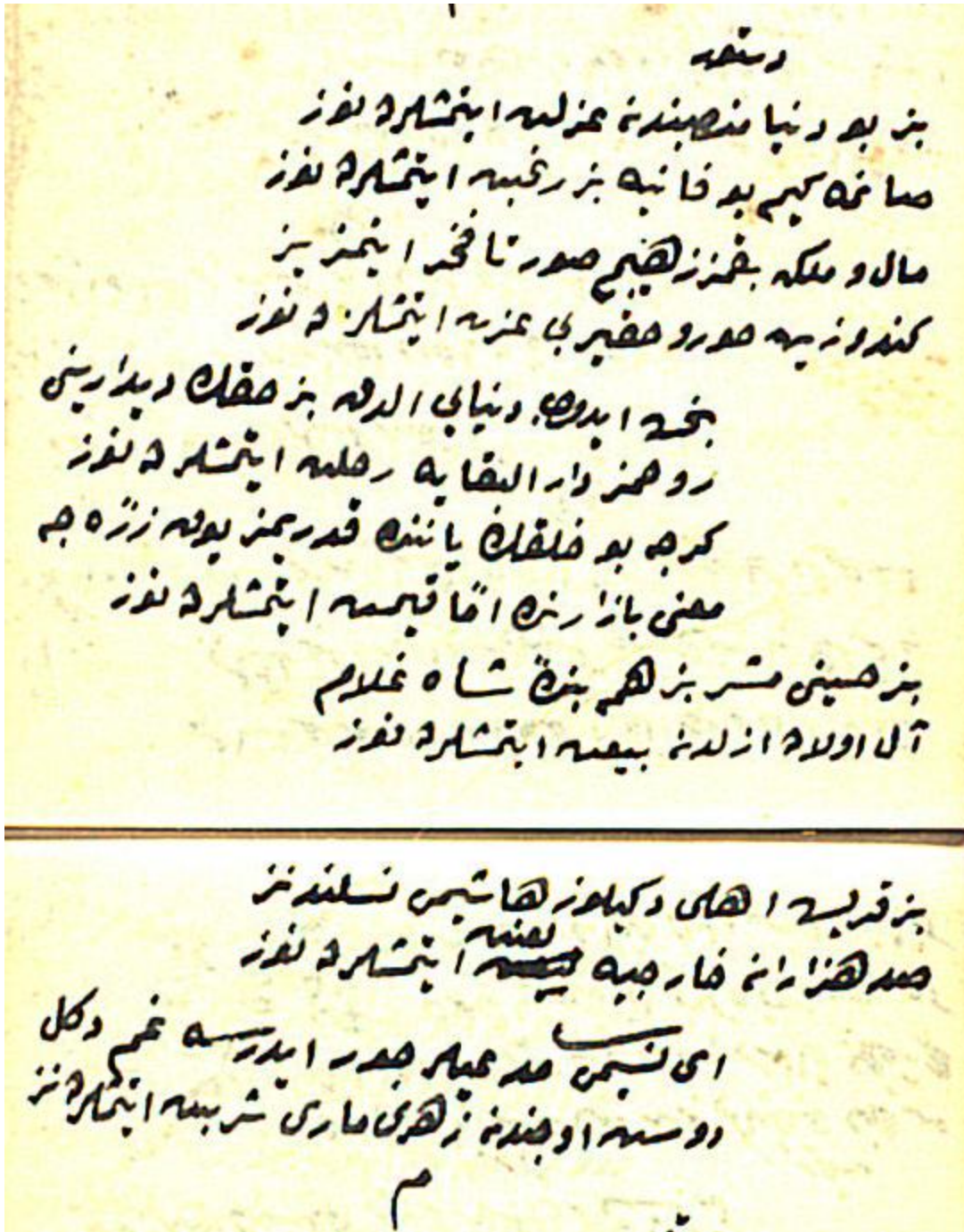
۷۱
که چه صحرای سزیه عیان
غافل اولمده یان نفس باهر کلمه بیخانده
ای نغمه اونسکاز بیان عالمک مبعودی صمه
کیکم بوشره آتسنا اولمده قدح آنی فانه دن

⁶⁸ a.g.m. sayfa: 70-71

6. Şiir⁶⁹

کشف کور مه زاهد - تبه اربابی حال دوشته
 دیمه ظایح که نقد اهلنک خبیله طامعات
 صوابی غفلت ترک ایلدول سیراسه مقامانی
 فنا دارنه کل کور شوکت اهلان فنا بافت
 که داز کورده عینک هرگز بویله دارانی
 بو صحنای جنوندر بوخ عقل اتمز سحر آردم
 بو فن عقیقه بو فن بنده کیم بر عالم
 اوزاته بینک اسرا و اعظم کلارک اولدور مقالم
 ضریات اهلنه پیرک فنا بر درسی او قلمه کیم
 لسان کالیله خبیله اولور انجعه عبارت
 تبی لهنی الدن صور مه ال بو بر اوزونه قضیه
 غمی جانانی فکرته کی زیبا آ - نور بر قضیه
 اشنه نظری بندس نه لهنک بو یلتمه انقضیه
 ضریاسه اربابین بویله و ای آن قصه دن قضیه
 که لهنک فنا دارنده ایدر در حکایات
 کهنه کجتن صدق بزمن صدره یار مست اولدور
 شعری اعتبار یار نوقت تک شکست اولدور
 اونجه بجه غمی فردی جمله می پرست اولدور
 ضریاسه اهلنک کوردم فنا جا بایله مست اولدور
 ایچکله بنه ملومت جا منی اولدور ضریابی
 خزمه آوزره سی اربابی عطفک کوشنه دولدور
 کلار من نقطه سه فکرم ایلان عاقله صفا بولدور
 صد دینک عیله دانما آجا کیمه صولدور
 ضریات اهلنه فنن فنا و بر سبجه اولدور
 نسیم اهلان دثر طائنه یاز سنلر بو ایان

⁶⁹ a.g.m. sayfa: 93

7. Şiir⁷⁰⁷⁰ a.g.m. sayfa: 108